

רחל, מותר עם אמו, אם היה אביו רחל, אסור עם אמו, ואין קרב לגבי מזבח. 4. כוי מטילין עליו שני חומרים. אין קושרין את הסוס לא לצידי הקרון ולא לאחר הקרון, ולא את הלפדקים לגמלים. ר' מאיר מתיר. אם היו מסייעין בירידה ובעלייה, הכל מודים שהוא אסור. 5. לא יקשור סוס לפרד, ופרד לחמור, וחמור לערוד, מפני שמנהגין זה את זה. אם עשה כן, ר' מאיר מחייב, וחכמים פוטרין. ר' יהודה אומ' בני סוסה ובני חמורה כאחד, אוסרין זה את זה. וחכמים או' כל הפרדות מין אחד הן. 6. איסי הבבלי אומ' אסור לרכוב על גבי פרדה, מקל וחומר, ומה אם במקום שמותר ללבוש שני חלוקות כאחד הרי הוא אסור בתערובתן, מקום שאסור לנהוג שתי בהמות כאחד אינו דין שאסור בתערובתן. אמרו לו הרי הוא או' והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון. אמ' להן אין משיבין מתקוע. אמרו לו הרי הוא אומ' 10 15

7 כוי וכו'. ושכ' זכורים פ"ב מ"א. ועיין להלן טס פ"ב, טו' 4, ומש"ט. אין קושרין וכו'. ושנתנו פ"ח מ"ד. 8 ונתיב. ספרי כי תלך פי ר"ל, ענו' 264; ירוש' כאלן פ"ח דה"ג, ל"א ע"ג. 9 ומסייעין וכו'. ירוש' הכ"ל. 11 ר' יהודה וכו'. עיין לעיל פ"א, טו' 18, ומש"ט. 12 כל הפרדות וכו'. ירוש' פ"ח ס"ד, ל"א ע"ג; טבת רפ"ה, ז' ע"ב. 12-13 איסי הצבלי וכו'. ירוש' פ"ח ס"ה, ל"א ע"ג; ומדכש תכאים, ענו' 138. 13 טוותר וכו'. להלן, טו' 35. 16 והרכבתם וכו'. מ"א ח', ל"ג.

6 ואין קרב א' ופסול. 7 מוכח ב' סתום. עליו שני חומרים | א אותו לשני חומרים. לצידי | ד לצידי א לצדדי. 8 את | א חסר. הלפדקים | ד הלפדקים א הליברקס. לגמלים ר' | א לגמלין ור'. 9 מסייעין | ד מסייעין. ובעלייה | ד ובעליה א ופעלה. שהוא אסור | א שאסור. 10 שמנהגין | א שמנהגין. 11 וחכמים | א וחכמ'. ר' יהודה אומ' | א חסר. אומ' | ד אומר. בני ... ובני | א כן ... וכן. סוסה | א סוסיא. 12 אוסרין | א אוסרין. את | א עם. וחכמים | א וחכמ'. או' | ד אומר א אומ'. הפרדות | א הפרדות [כולן]. הן | ב ד סתום. איסי | ד אסי. 13 אומ' | ד אומר. פרדה | א פירדה. 14 חלוקות | א חלוקין. הוא | א זה. לנהוג | א לנהג. 16 כאחד | ד חסר. שאסור | ד א שיהא אסור. או' | ד אומר א אומ'. 16 הפרדה | א הפירדה. 16-17 אשר ... גחון | א חסר. 17 אתו | ב אתי ד אותו. אל | פ על. גחון | ד גיחון. אומ' | ד אומר.

6. ואין קרב וכו'. כלומר, בין אם בא מכלאים, ובין שנראה שלא ממין אמו ואביו, מסול לגבי מובח, מפני שבין כלאים ובין נדמה פסולים לגבי מובח. 7. כוי וכו'. בטיבו נחלקו התנאים, יש אומרים שהוא איל הבר, ויא' זה הבא מן החיש ומן הצביה, ויא' שהוא בריה בפני עצמו. ואסור להרביעו בין עם חיה ממניו ובין עם בהמה ממניו. ועיין בבה"א. 7-8. לצידי הקרון וכו'. מפני שהם לפעמים מסייעים אחד לשני. ועיין בבה"א. 8. את הלפדקים וכו'. כלומר, חמור לובי, ואעפ"י שזה מושך לכאן, וזה מושך לכאן. עיין בבה"א. מתיר. שהרי ברגיל אין מסייעים אחד לשני, ואין כאן יחדו'. 9. בירידה וכו'. ובוה אף ר"מ מודה, שהרי בירידה ובעלייה הם מוכרחים לסייע אחד לשני. לא יקשור וכו'. מפני שאסור לנהוג בכלאים, אעפ"י שאין עליהם משא. ואם עשה כן, נחלקו בו ר"מ וחכמים. ועיין בבה"א. 10. לערוד. כלומר, לחמור בר. 11. בני סוסה וכו'. כלומר, בני סוסה שאביהם חמור ובני חמורה שאביהם סוס אסורין זה עם זה (כגו' כיצ' וראשונים). 12. כאחד. כלומר, דווקא על שניהם כאחד, אבל מותר לרכוב על כל אחד לחוד, שלא כאיסי הבבלי להלן. עיין בבה"א. 17. מתקוע. מליצה של גאון. והר"ש פירש שזו היא המליצה שנוכרה ביבמות (ק"ט ב'). והכוונה לאדם שרגיל לתקוע את עצמו (תקוע) לדבר הלכה, ודן בעצמו ואינו שואל פי חכמים. (ש"ת הרשב"א). ועיין בבה"א.